

Opinia nr 126/2020

z dnia 9 października 2020 r.

Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji

w sprawie zasadności finansowania ze środków publicznych leku

Stivarga (regorafenib), tabletki powlekane á 40 mg,

we wskazaniu: GIST jelita cienkiego (jelito czcze) (ICD-10 C17),

w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej

Agencja Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w art. 12 pkt 3-6 oraz pkt 8-10 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 357 z późn. zm.) **opiniuje pozytywnie** zasadność finansowania ze środków publicznych leku Stivarga (regorafenib), tabletki powlekane á 40 mg, we wskazaniu: GIST jelita cienkiego (jelito czcze) (ICD-10 C17), w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej.

Uzasadnienie opinii

Prezes Agencji, biorąc pod uwagę stanowisko Rady Przejrzystości uważa za zasadne finansowanie wnioskowanej technologii ze środków publicznych, w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej (RDTL).

W ramach przeprowadzonego wyszukiwania nie odnaleziono dowodów naukowych dotyczących stosowania wnioskowanej technologii w populacji pacjentów z GIST jelita czczego po niepowodzeniu leczenia imatynibem, sunitynibem oraz sorafenibem. Odnaleziono natomiast opis przypadku leczenia regorafenibem GIST ściany żołądka, gdzie odnotowano częściową odpowiedź na leczenie, a następnie stabilizację choroby po wcześniejszym leczeniu imatynibem, sunitynibem, sorafenibem oraz imatynibem. W opisywanym przypadku leczenie kontynuowano przez 10 miesięcy, do momentu stwierdzenia dalszej progresji choroby.

Należy podkreślić, że schemat postępowania w leczeniu GIST w Polsce jest związany z aktualnym stanem finansowania leczenia. Obecnie w Polsce, w ramach programu lekowego „Leczenie nowotworów podścieliska przewodu pokarmowego (GIST)(ICD-10 C15, C16, C17, C18, C20, C48)” istnieje możliwość stosowania sorafenibu w III linii leczenia, po niepowodzeniu stosowania imatynibu w I i sunitynibu w II linii. Natomiast regorafenib nie jest obecnie refundowany w Polsce w żadnym wskazaniu. Polskie wytyczne przystają do tego schematu finansowania (do stosowania w III linii leczenia zalecają: sorafenib, regorafenib, leczenie

skojarzone, postępowanie zabiegowe, udział w badaniu klinicznym). Wytyczne zagraniczne zalecają natomiast w III linii leczenia po progresji na imatynibie i sunitynibie zastosowanie regorafenibu, zaś w IV linii terapii udział w badaniu klinicznym lub farmakoterapię (m.in. z zastosowaniem sorafenibu, w oparciu o dane niższej jakości). Tym samym kolejność terapii w III i IV linii leczenia jest odmienna między wytycznymi polskimi i zagranicznymi. Brak jest dowodów, że odwrócenie kolejności (sorafenib w III linii, zaś regorafenib w IV linii terapii) nie przyniesie korzyści zdrowotnych dla pacjenta. Mając na uwadze przesłanki związane z osobniczymi czynnikami wpływającymi na odpowiedź pacjentów na leczenie różnymi substancjami z tej samej grupy leków, Prezes Agencji przychyliła się do finansowania regorafenibu w ramach RDTL we wnioskowanej populacji, ze szczególnym wskazaniem na konieczność monitorowania odpowiedzi pacjentów na stosowane leczenie.

Przedmiot zlecenia

Zlecenie Ministra Zdrowia dotyczy sporządzenia przez Agencję opinii w sprawie zasadności finansowania ze środków publicznych leku Stivarga (regorafenib), tabletki powlekane á 40 mg, we wskazaniu: GIST jelita cienkiego (jelito czcze) (ICD-10 C17), w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej, na podstawie art. 47f ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1398 z późn. zm.).

Zgodnie z dodatkowymi informacjami ujętymi w zleceniu określono wcześniejsze leczenie populacji docelowej, obejmujące: imatynib, sunitynib i sorafenib.

Problem zdrowotny i istotność stanu klinicznego

Nowotwory podścieliskowe przewodu pokarmowego (ang. gastrointestinal stromal tumors – GIST) są najczęstszymi nowotworami mezenchymalnymi przewodu pokarmowego. Wywodzą się najprawdopodobniej z prekursorów komórek "rozrusznikowych" Cajala (odpowiedzialnych za ruchy perystaltyczne jelit). Czynnikiem inicjującym proces nowotworowy jest mutacja aktywująca w genach KIT, kodujących błonowe receptory lub receptor. płytkopochodnego czynnika wzrostu (platelet-derived growth factor receptor α – PDGFRA). Nadekspresja wymienionych receptorów, będąca następstwem tej mutacji, jest wysoce swoista dla GIST.

GIST są rzadkim typem nowotworów, stanowiącym od 1% do 2% nowotworów przewodu pokarmowego ogółem. Szacunkowo w Polsce zapadalność roczna wynosi około 200-300 osób, obecnie w Rejestrze Klinicznym GIST odnotowano ponad 1 500 pacjentów.

Odsetek przeżyć pięcioletnich w zależności od wielkości zmiany, lokalizacji oraz indeksu mitotycznego wynosi 35–65%.

Alternatywne technologie medyczne

Odnalezione wytyczne zalecają stosowanie regorafenibu wcześniej niż zaproponowano to w populacji docelowej – w III linii leczenia po sunitynibie. Wytyczne nie odnoszą zastosowania regorafenibu po wcześniejszym leczeniu imatynibem, sunitynibem i sorafenibem.

Wobec powyższego uznano, że w ocenianym wskazaniu brak jest technologii alternatywnej rozumianej jako aktywne leczenie.

Opis wnioskowanej technologii medycznej

Regorafenib (REG) jest doustnym lekiem przeciwnowotworowym, który blokuje wiele kinaz białkowych, w tym kinazy biorące udział w angiogenezie nowotworowej (VEGFR1, -2, -3, TIE2), onkogenezie (KIT, RET, RAF-1, BRAF, BRAFV600E), przerzutach (VEGFR3, PDGFR, FGFR) i odporności na guz (CSF1R).

Zgodnie z Charakterystyką Produktu Leczniczego (ChPL) Stivarga, lek jest wskazany w monoterapii do leczenia dorosłych pacjentów:

- z przerzutowym rakiem jelita grubego, uprzednio leczonych lub u których nie rozważa się zastosowania innych dostępnych metod leczenia, tj. chemioterapii opartej na fluoropirymidynie, leczenia z zastosowaniem leku anty-VEGF lub anty-EGFR;
- z nieoperacyjnymi lub przerzutowymi nowotworami podścieliskowymi przewodu pokarmowego, u których doszło do progresji lub nietolerancji uprzedniego leczenia imatynibem i sunitynibem;
- z rakiem wątrobowokomórkowym, którzy wcześniej byli leczeni sorafenibem.

Wnioskowane wskazanie dotyczy leczenia dorosłych pacjentów z GIST jelita czczego po terapii imatynibem, sunitynibem i sorafenibem. Natomiast badania kliniczne, na których oparto rejestrację Stivargi w GIST –Demetri 2013 (RCT: REG vs placebo, badanie typu pivotal) oraz badanie George 2012 (badanie dodatkowe, jednoramienne) zostały przeprowadzone w populacji pacjentów z GIST nieoperacyjnymi lub przerzutowymi, u których zastosowano wcześniej imatynib i sunitynib oraz, ewentualnie, dalsze linie leczenia, które nie mogły obejmować:

- innych leków z grupy VEGFR z wyjątkiem sunitynibu w badaniu Demetri 2013,
- sorafenibu w badaniu George 2012.

Zatem, oceniane wskazanie nie zawiera się wprost we wskazaniu rejestracyjnym, aczkolwiek jest zbieżne z zarejestrowanym – regorafenib po niepowodzeniu leczenia imatynibem i sunitynibem (niespójność dot. liczby linii terapii – w analizowanym przypadku IV linia z uwagi na wcześniejsze leczenie również sorafenibem).

Ocena skuteczności (klinicznej i praktycznej) oraz bezpieczeństwa stosowania, w tym ocena relacji korzyści zdrowotnych do ryzyka stosowania

Nie odnaleziono badań zgodnych ze zleceniem MZ, tj. dotyczących stosowania regorafenibu w IV linii u pacjentów z GIST jelita czczego.

Dla ocenianej interwencji odnaleziono jeden opis przypadku (Ługowska 2017), dotyczący 62-letniej pacjentki z rozpoznaniem GIST, zlokalizowanym w ścianie żołądka (czyli innej lokalizacji anatomicznej). Włączenie regorafenibu u opisywanej pacjentki nastąpiło po potwierdzonej progresji choroby i niepowodzeniu leczenia następującymi substancjami czynnymi:

- imatynibem w dawce standardowej (400 mg/dobę) oraz po eskalacji dawki (800 mg/dobę),
- sunitynibem w dawce zredukowanej ze względu na spodziewaną toksyczność leczenia (25 mg/dobę),
- sorafenibem w dawce standardowej (800 mg/dobę),
- imatynibem w skojarzeniu ze schematem chemioterapii ADIC – antracykliny – doksorubicyna w połączeniu ze związkiem alkilującym – dekarbazyna.

Z uwagi na brak innych, bardziej adekwatnych dowodów, ww. opis przypadku włączono do analizy klinicznej.

Skuteczność

Po pierwszym kursie leczenia zaobserwowano znaczącą poprawę kliniczną (brak wskazania kryteriów diagnostycznych), uzyskując początkowo częściową odpowiedź na leczenie (PR), a następnie stabilizację choroby (SD).

Pacjentka kontynuowała leczenie regorafenibem przez 10 miesięcy, do momentu stwierdzenia dalszej, klinicznie istotnej progresji choroby w badaniach obrazowych (tomografia komputerowa jamy brzusznej i miednicy właściwej).

Bezpieczeństwo

Głównym obserwowanym działaniem niepożądanym w opisanym w publikacji przypadku był „zespół ręka-stopa” i biegunka w maksymalnym stopniu nasilenia równym 2, zgodnie z klasyfikacją CTCAE. Efekty uboczne obserwowano najczęściej w trzecim tygodniu terapii.

Zgodnie z ChPL Stivarga, ogólny profil bezpieczeństwa regorafenibu opiera się na danych pochodzących z badań obejmujących pacjentów z przerzutowym rakiem jelita grubego, nowotworami podścieliskowymi przewodu pokarmowego oraz pacjentów z rakiem wątrobowokomórkowym.

Najpoważniejsze działania niepożądane u pacjentów stosujących produkt leczniczy Stivarga to: ciężkie uszkodzenia wątroby, krwotok, perforacja przewodu pokarmowego i zakażenie.

Do najczęściej obserwowanych działań niepożądanych ($\geq 30\%$) leku Stivarga należą: ból, zespół ręka-stopa, osłabienie/zmęczenie, biegunka, zmniejszenie apetytu i zmniejszenie ilości spożywanych pokarmów, nadciśnienie tętnicze i zakażenie.

Relacja korzyści zdrowotnych do ryzyka stosowania

Wskazanie, którego dotyczy wniosek zawiera się we wskazaniu rejestracyjnym produktu leczniczego Stivarga. Europejska Agencja Leków (EMA) na etapie rejestracji oceniła relację korzyści zdrowotnych do ryzyka stosowania w odniesieniu do szerszego wskazania jako pozytywną. Europejska Agencja Leków uznała, że korzyści płynące ze stosowania produktu Stivarga przewyższają ryzyko, i zaleciła przyznanie pozwolenia na dopuszczenie produktu do obrotu w UE. Co do GIST, Komitet CHMP (ang. Committee for Medicinal Products for Human Use) zauważył, że prognoza jest pesymistyczna dla pacjentów, których choroba nasiliła się pomimo wcześniejszego leczenia. Wykazano, że u tych pacjentów lek Stivarga opóźnia nasilenie się choroby.

Według stanowisk dr n. med. Wiesława Bał, Konsultanta Wojewódzkiego w dziedzinie onkologii klinicznej, oraz dr n. med. Emilii Filipczyk-Cisarż, Konsultant Wojewódzki w dziedzinie onkologii klinicznej, przedstawionych w raporcie Stivarga (regorafenib) we wskazaniu GIST dwunastnicy (ICD-10: C17) (nr OT.422.57.2020), relacja korzyści do ryzyka dla preparatu Stivarga (regorafenib) stosowanego we wskazaniu GIST jest pozytywna. Należy jednak zauważyć, że opinie eksperckie dotyczyły innej lokalizacji nowotworu.

Ograniczenia

- Odnaleziony opis przypadku jest dowodem niskiej jakości, zgodnie z hierarchią dowodów naukowych, wobec czego wnioskowanie na jego podstawie jest ograniczone.
- Brak jest zgodności lokalizacji nowotworu pomiędzy odnalezioną publikacją a zleceniem Ministra Zdrowia, jednak przy nowotworach z rozpoznaniem histologicznym GIST lokalizacja odgrywa drugoplanową rolę.
- W publikacji nie określono dawki zastosowanej regorafenibu, wobec czego nie wiadomo czy zastosowane dawkowanie jest zgodne z planowanym do zastosowania w ramach RDTL.
- W publikacji nie podano również parametrów biochemicznych lub radiologicznych, na podstawie których można wnioskować o skuteczności zastosowanej terapii.

Efektywność technologii alternatywnych

Nie zidentyfikowano aktywnej technologii alternatywnej dla ocenianego leku.

Ocena konkurencyjności cenowej

W ocenianym wskazaniu brak jest aktywnej technologii alternatywnej dla ocenianego leku, w związku z czym przedstawiono wyłącznie koszty związane ze stosowaniem regorafenibu.

Aktualnie na liście refundacyjnej nie znajdują się żadne produkty lecznicze zawierające regorafenib (Obwieszczenie MZ z dnia 24.08.2020). Nie odnaleziono informacji o odpowiednikach dla leku Stivarga.

Koszt 3 cykli terapii regorafenibem jednego pacjenta zgodnie z danymi ze zlecenia MZ wynosi ██████████ zł brutto.

Ograniczenia

Powyższe oszacowania mogą nie odzwierciedlać rzeczywistego kosztu terapii, np. ze względu na niepewność związaną z rzeczywistą ceną leku. Produkt leczniczy Stivarga nie znajduje się na aktualnym wykazie leków refundowanych (Obwieszczenie MZ z dn. 18.02.2020 r.), wobec czego nie ma możliwości porównania kosztów z wniosku do danych ogólnodostępnych.

Ocena wpływu na system ochrony zdrowia, w tym wpływu na budżet płatnika publicznego i świadczeniobiorców

Z uwagi na prawdopodobną populację docelową jaką stanowią uczestnicy programu lekowego, u których zastosowano III kolejne linie leczenia (imatynib, sunitynib, sorafenib) szacunki populacji przeprowadzono w oparciu o załącznik do Uchwały Nr 6/2020/III Rady NFZ z dnia 20 marca 2020 r., zgodnie z którym liczba pacjentów w trzeciej linii leczenia w 2019 roku wyniosła 72 osoby.

Na podstawie przyjętych założeń koszt finansowania ze środków publicznych ocenianej technologii lekowej w ramach RDTL u 72 pacjentów przez 3 cykle terapii wyniesie: ██████████ zł brutto.

Omówienie rekomendacji wydawanych w innych krajach w odniesieniu do ocenianej technologii

Odnaleziono 3 wytyczne kliniczne następujących instytucji dot. leczenia GIST:

- Polskie Towarzystwo onkologii klinicznej – PTOK 2017,
- European Society for Medical Oncology – ESMO 2018,
- National Comprehensive Cancer Network - NCCN 2.2020.

Odnalezione wytyczne jednoznacznie zalecają stosowanie regorafenibu wcześniej niż zaproponowano to we wnioskowanej populacji – w III linii leczenia po sunitynibie, za wyjątkiem wytycznych PTOK 2017, w których przywołano obowiązujący w kraju refundowany schemat leczenia w ramach programu lekowego, zgodnie z którym sorafenib stanowi III linię leczenia, a dowody na skuteczność mają niższy poziom niż te przemawiające za wykorzystaniem regorafenibu. W żadnym z dokumentów nie znaleziono informacji odnoszącej się do możliwości terapii regorafenibem po przeleczeniu GIST imatynibem, sunitynibem i sorafenibem.

Podstawa przygotowania opinii

Opinia została przygotowana na podstawie zlecenia z dnia 08.09.2020 r. Ministra Zdrowia (znak pisma: PLD.4530.2047.2020.1.AK), odnośnie przygotowania opinii Agencji w sprawie zasadności finansowania ze środków publicznych produktów leczniczych Stivarga (regorafenib), tabletki powlekane á 40 mg, we wskazaniu: GIST jelita cienkiego (jelito czcze) (ICD-10 C17), w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowej, na podstawie art. 47f ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 784, z późn. zm.), na podstawie Opinii Rady Przejrzystości nr 256/2020 z dnia 5 października 2020 roku w sprawie oceny zasadności finansowania ze środków publicznych, w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowych, leku Stivarga (regorafenib) we wskazaniu: GIST jelita cienkiego (jelito czcze) (ICD-10 C17) oraz raportu nr OT.422.13.2020 „Stivarga (regorafenib)

we wskazaniu GIST jelita cienkiego (jelito czcze) (ICD-10 C17)” Opracowanie w sprawie zasadności finansowania ze środków publicznych w ramach ratunkowego dostępu do technologii lekowych.